

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

7-8

2015

55 Kč

Jan Hus

Víme,
za co zemřel?

Salman Hasan
zpověď
bývalého muslima /8

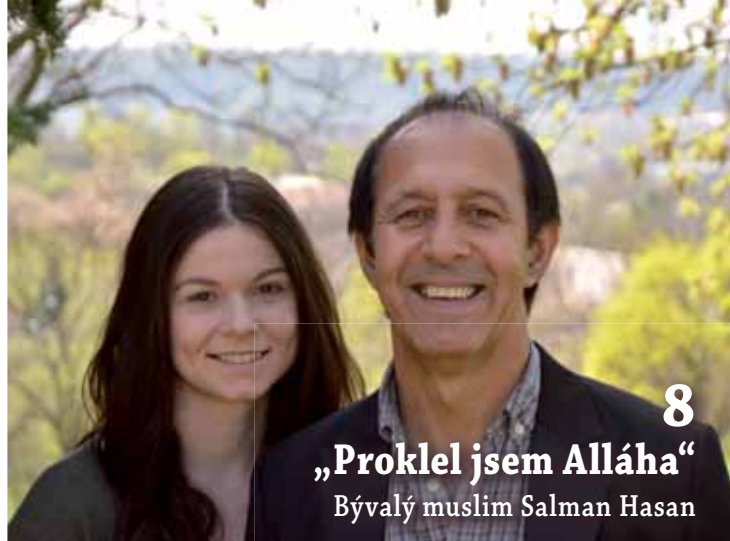
**Nepál
po země-
třesení**
očíma
věřícího
záchranáře /26

**Zpěvák
Martin Smith**
„Něco je tu
ve vzduchu“ /37

52 stran čtení na léto

- ❑ soutěžní křížovka
- ❑ příloha: Mapa pronásledování

8 „Proklel jsem Alláha“ Bývalý muslim Salman Hasan

12 Čtvrtstoletí Života víry Poklady z archivu

31 Mistr Jan Hus Nedokonalý svatý

38 Hillsong United Chvály ze stratosféry

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 **Rádce vs. sabotéři** Jakub Limr

reportáž

6 **Jáchymovské odpouštění** Jan Novák
7 **„Cože, smíření s Rusákama?“** Pavel Bosman

rozhovor

8 **Z rakoviny mě uzdravil Bůh, kterého jsem neznal** Salman Hasan

téma: 5 x 5 = 25 let Života víry

12 5x5 reportáže:

- Prsten od satanistů ■ V ulicích pro Ježíše
- O zemi, kde zítra už neznámá včera ■ Dva roky na Sibiři
- Petra: Křesťanská rocková legenda odchází

14 5x5 témata:

- Poddanost a poslušnost autoritám ■ Naši Romové
- Ve víru médií ■ Darwinův stín
- Když se křesťané rozvádějí

15 5x5 rozhovory:

- Martin Janda ■ Bill Bright ■ Stuart a Sarah Angusovi
- Soňa Malinová ■ Daniel Kolenda

17 5x5 nad Biblií:

- Odpouštět jako Bůh ■ Hymnus o Kristu
- Soud v církvi ■ Davidova modlitba
- Biblický překlad má také přinášet zjevení

12 5x5 vtipy:

- Tomáš Chrástil ■ Tomáš Prchal ■ Pavel Bosman (3x)

můj příběh

19 **Bazén story** Tereza Pýtrová
20 **Mezi narkomany jsem byl někdo** Jiří Zavadzki
22 **Překvapená onkoložka** Martin Benc

pokoj s Izraelem

23 **Trauma, které pramení z holocaustu** Ulrich W. Sahn

křesťan a společnost

24 **Jak chránit rodinu před sociálním inženýrstvím?** Pavel Bělobrádek

reportáž

26 **Nepál – sen dobrodruhů** Martin Prchal
28 **Od modlářství ke Kristu** Petr Horáček

ze života církve

30 **Soustředit se na to, co je důležité** Daniel Ženatý

z historie

31 **Za co zemřel Mistr Jan?** Tomáš Dittrich
32 **Filmový Hus opět za ideologickým závojem** Jiří Sladký
34 **Probuzení přijde, když o to bude církev stát** Charles Finney, Jaroslav Pleva

hudba

37 **Věřím, že se u vás zatřesou hory** Martin Smith
38 **Hillsong United: Chvály ze stratosféry** Marek Moškoř

recenze

39 **Snění s Bohem** Dan Drápal

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / červenec–srpen 2015

cena 55 Kč

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,
Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Blíží informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

domnívám se, že Češi jsou jedním ze dvou či tří nejateističtějších národů na světě do značné míry kvůli tomu, jak se římskokatolická církev v jejich očích zdiskreditovala v případě Jana Husa. Krutá likvidace nepohodlného kazatele před 600 lety obraz církve u nás silně poškodila.

Myslím, že si to římsští katolíci uvědomovali a uvědomují. Protireformační boj proti tradici husovské úcty byl nesmířitelný a násilný, s pálením knih a obrazů nejen Husových i s nátlakem a hrozbami galejí a poprav. K tomu patřila okázalá ideologická masáž včetně pompézního kultu vykonstruovaného světe doby temna, Jana z Nepomuku. Z počátku se to dařilo, ale pak se karta obrátila. Od druhé půle předminulého století začaly Husovy obrazy zdobit světlice a salony českých obydlí i sokolovny. Volání „Pryč od Říma“ vyústilo hned, jak to bylo prakticky uskutečnitelné, v exodus půl milionu členů z římskokatolické církve. Tento masivní odliv se dodnes nezastavil.

Na tíživé dědictví své církve poukazovali někteří osvícení římsští katolíci hluboko v minulém století, například komunisti vyhnaný pražský arcibiskup kardinál Josef Beran. Po pádu totality vznikla z iniciativy římskokatolické církve ekumenická komise, která měla Husovo kacířství prozkoumat. Výsledkem její šestileté práce bylo v roce 2000 husovské sympozium na Lateránské univerzitě v Římě. Papež Jan Pavel II. tam Husa označil za reformátora a vyjádřil hlubokou lítost nad jeho krutou smrtí. Závěr komise, že se Hus proti církevnímu učení neprohřešil, však nevyústil ve zrušení Husova odsvědčení a v jeho rehabilitaci.

Papežovy výroky byly tedy zatím jediným výraznějším výstupem souvisejícím s prací husovské komise. Byl to ale výstup významný. Čeští římsští katolíci i veřejnost a také mnozí protestanté od té doby věří, že se „katolíci za Husa omluvili“. Nepochybuji ani v nejmenším o papežově dobré snaze, ale podle mého názoru vlastně neřekl nic přelomového. Člověk by musel být bestie, kdyby se nějak těšil tím, že se někdo škvalil v ohni. Podobně ani označení Husa za reformátora nebylo objevením Ameriky. V tom, že to byl reformátor, se shodnou jak Husovi příznivci, tak odpůrci. Ze strany Vatikánu šlo především o diplomatický krok. Nebyl zde ani náznak omluvy za to, že by tehdejší církev udělala něco špatně.

V podobném duchu se nese osnova ekumenických bohoslužeb smíření, vytvořená Českou biskupskou konferencí a Ekumenickou radou církví k příležitosti 600. výročí Husovy smrti. Má jít o „bohoslužbu smíření s Bohem a mezi křesťany s prosbou o odpuštění“, která se má pořádat na různých místech naší země. Ta nejoficiálnější proběhla 20. června ve staroměstském Týnském chrámu.

Pokud jde o Husovu smrt, není v textu precizně formulované liturgie žádné přiznání viny ze strany římské církve. Mluví se tam o „vzájemných zraněních a roztržkách“, ale není tam ani náznak pokání z toho, že byl v rámci církevního soudního procesu odsouzen nevinný člověk. Je tam jen řečeno, že se „upřímně snažil o reformu církve. Vytrvale hájil pravdu tak, jak ji poznal. Modleme se, abychom dokázali porozumět jeho reformnímu úsilí, i když máme jiný názor.“ Tohle nemá s uznáním viny nic společného. Následuje prosba za to, aby už tato tragická

událost křesťany nerozdělovala. To by bylo na místě, kdyby předtím zazněla slova pokání. Z toho, co bylo řečeno, se naopak zdá, že autoři liturgie to, jak bylo s Husem jednáno, za hřích nepokládají.

Římskokatoličtí představitelé by navíc místo zkoumání Husova kacířství měli řešit podstatu. Problém přece není v tom, do jaké míry bylo

Vatikán a Hus: lítost nad čím?

správné či chybné Husovo pojetí autority v církvi, jeho názor na roli papeže či na Wycliffa. Klíčová tragická chyba byla přece už v tom, že byl člověk kvůli tomu, že měl některé názory odchylné od tehdy oficiálního učení, vydán na smrt. Tady přece nejde o to, jestli nebo do jaké míry byl kacíř. Na smrt byl vydán legálně. Špatné bylo tehdy celé právní pojetí a problém dnešního nastavení římské církve je, že protikřesťanskost tohoto šíleného likvidačního systému není ochotna uznat.

Zločiny nikdy nelze ospravedlnit dobovými podmínkami – ani v případě justiční vraždy v Kostnici, ani v případě nacistických zločinů, ani relativně nedávných masových vražd v Bosně nebo ve Rwandě. Například masové vraždění Židů v plynových komorách přece nelze omlouvat tím, že probíhalo podle tehdy platných zákonů. Tím spíše ovšem nelze dobovým kontextem či tehdy platnými zákony ospravedlňovat kostnické plameny. Tehdejší církve se totiž hlásila k poselství Nového zákona, a to, co se stalo v Husově věci, šlo přímo proti evangeliu.

Možná si někdo říká, proč se vracet k události staré 600 let. Osobně se modlím, aby římskokatolická církev uznala zvrácenost násilností, které se v dějinách děly v jejím jménu. Věřím, že upřímné převzetí odpovědnosti za pokrytectví, touhu po moci, hrabivost a strašné násilné činy, na kterých se podílela, by jí nesmírně pomohlo jak vnitřně, tak ve vztahu s veřejností. (K odpovědnosti za selhání svých předchůdců se pochopitelně potřebují hlásit také protestanté. Já jsem se třeba v roce 2006 podílel na formulaci prosby o odpuštění toho, že husité programově vraždili římské katolíky.)

13. června současný papež řekl, že si připravoval projev k zástupcům českých církví u příležitosti Husova výročí. V souvislosti s Husovou smrtí uvedl: „Zranili jsme matku církví. V našem svědomí musí být ono poprosení o odpuštění za dějiny naší rodiny, za každou událost, kdy jsme zabili ve jménu Boha.“ Tato slova znějí jako pokání. Nezazněla však „ex cathedra“, ale jako soukromý názor hlavy římské církve. V projevu, který František české delegaci přednesl o tři dny později, však jen připomněl diplomatické výroky Jana Pavla II. a doplnil myšlenku, že je osobu a činnost Jana Husa potřeba dále studovat. Tím vlastně také vyjádřil, že závěry husovské komise ze sklonku 20. století nepokládá za dostatečné.

Tomáš Dittrich

Rádce vs. sabotéři

Jakub Limr

Vidím to jako dneska, i když se tahle situace odehrála na konci 90. let. Brno, konference Přihořívá. Se svou tehdejší přítelkyní (dnes manželkou) stojím u improvizovaného knihkupectví. Karolína se na chvíli zapovídá s kamarádkou, a když se otočí zpátky, slečna za pultem jí podává knihu. „Skvělá volba! A navíc máte štěstí, tohle je poslední kousek.“ Karolína si ale přece ještě nic nevybrala! Je tak zmatená, že beze slova knížku zaplatí a teprve po pár metrech zjišťuje, co si to vlastně koupila. V tu chvíli ani jeden z nás netuší, jak zásadně kniha „Duchu svatý, hladovím po tobě“ ovlivní náš život. Navigovala nás do nejužasnějšího přátelství ze všech – do vztahu s Božím Duchem, o kterém jsme nevěděli téměř nic.

Jak asi bylo apoštolům, když od Ježíše slyšeli: „Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel.“ (J 16,7a) To se jim nemůže líbit.

Mají ještě v živé paměti, jak vypadal jejich život před tím, než svého učitele a Pána potkali. Co si počnou bez něho? Navzdory zaraženým výrazům Ježíš pokračuje: „*Neboť neodejdu-li, Zastánci k vám nepřijde; odejdu-li, pošlu ho k vám.*“ (J 16,7b) Tráví poslední chvíle se svými nejbližšími a tvrdí jim, že je pro ně lepší, aby odešel; že Duch svatý v nich bude ještě lepší, než on ve dne ních. Naviguje je do nejužasnějšího přátelství ze všech – do vztahu s Božím Duchem, o kterém zatím nevědí téměř nic.

Zastánci, obhájci, utěšitel – to všechno jsou překladatelské pokusy, jak do češtiny převést slovo *paraklétos*. Stejně slovo popisovalo člověka, který se ujmá povzbuzování a kdo byl povolán, když se vojsko připravovalo k rozhodující bitvě. Pro vojáky, kteří měli strach, sloužil paraklétos jako slyšitelný hlas, který buduje sebedůvěru a poskytuje povzbuzení. Není úžasné, že i ve 21. století máme přístup k takovému hlasu – k hlasu samotného Boha?

Parakléta bychom našli i při starověkých soudních přeličeních. Když byl obžalovaný tvrdě

napadán žalobcem a nevěděl, jak dál, rozhlédl se kolem v naději, že najde někoho, kdo mu pomůže. Když uviděl známou tvář vlivného přítele, pokynul mu a přítel si proklestil cestu davem, aby se postavil mezi obžalovaného a žalobce. Od toho okamžiku tam stál jako jeho paraklétos a pomáhal mu zvítězit v jeho při. Úkolem takového parakléta je radit, hájit, posilovat, prosit soudce nebo domlouvat protivníkům. Takového přítele máme i my. Dokonce toho nejlepšího!

Paraklétos v sobě zahrnuje také rádce. Je to někdo, kdo nám stojí po boku a pomáhá nám, když přemýšlíme kudy kam. Mimochodem, hledání správného směru v životě patří do témat, která lidi nejvíce zajímají. Mezi bestsellery se na sekulárním trhu řadí i kniha bratrů Heathových „Rozhodni se!“. Při jejím čtení jsem si znovu uvědomil, jak velkou pomocí je pro nás křesťany přátelství s Duchem svatým; jak nám náš Paraklétos pomáhá porazit sabotéry správného rozhodování.

Chip a Dan Heathovi jich ve své knížce popisují několik. První záškodník má jméno *Černobílé vidění*. Mává nám před očima seznamem pro a proti. Měl bych se s ní rozejít, nebo ne? Mám si tohle koupit, nebo ne? Duch svatý nám prostřednictvím svých otázek ukazuje mnohem víc možností, než je černá a bílá. V oblasti srdečních záležitostí se nás třeba zeptá: „Jak můžeš vylepšit

krátce

◆ **Husovy stopy ve školách.** Při příležitosti 600. výročí mučednické smrti Jana Husa připravilo sdružení České studny několik projektů zaměřených především na sekulární společnost. Základní školy tak obdržely nabídku podlahových samolepek ve tvaru husích stop, na kterých je dvanáct hodnot Jana Husa: víra, pravda, čistota, svoboda, důstojnost, odvahy, úcta, pokora, odpuštění, radost, láska, věčnost. Na konci je velká letící husa, která odkazuje na webové stránky husovystopy.cz, kde je ukázáno, že Hus tyto hodnoty nejen vyznával, ale také podle nich žil. Během tří týdnů se do projektu zapojilo 440 škol, více než desetina

všech základních škol u nás. Zároveň s nabídkou samolepek dostaly školy CD s interaktivní dílnou o Husovi s názvem „Tajemství husích stop“ a interaktivní hrou

„Hus, jak ho neznáte“. Tuto dílnu mohou ve výuce použít i nevěřící učitelé. Projekt zaštilo Ministerstvo školství.

Základní ideou „Husových stop“ je představa, že Jan Hus zde po sobě zanechal stopy. Celá kampaň je pro školy zdarma, finančně ji zajistily České studny. Vzhledem k velikému zájmu škol patří „Husovy stopy“ k nejuspěšnějším nabídkám českých křesťanů sekulární společnosti za celé polistopadové období.

◆ **Modlitby 24-7 i v Praze.** Po desítkách českých měst se do mezinárodních „modliteb 24-7“ zapojila i Praha. Mezinárodní hnutí hlásící se k nepřetržité modlitební stráží Moravských bratří, která probíhala v Herrnhutu v 18. a 19. století, koordinuje u nás Daniel Raška z CB Vsetín. Ten nejen pražské křesťany k této formě společných modliteb povzbudil na loňských setkáních koordinátorů v Olomouci a v Praze. V loňském roce se konalo 41 registrovaných stráží. Ty fungují tak, že se na jednom místě se po hodině střídají modlitebníci. V Praze to byla místnost ve sborových prostorách KS Praha. Do stráže ve dnech 24.–31. 5. se zapojilo přes 150 křesťanů minimálně ze šesti církví (AS, BJB, CB, ECM, KS, řkc). www.modlitby24-7.cz

◆ **Obrazy s židovskými náměty v Drážďanech.** Český křesťanský výtvarník Václav Lamr vystavuje v Nové synagoze v Drážďanech. Výstava s názvem *Botschaft des Davidsterns* (Poselství Davidovy hvězdy), kterou v různých obměnách v posledních letech hostilo několik českých měst, potrvá v saské metropoli

do konce srpna. Kromě výtvarných variací na téma Davidovy hvězdy uvidí návštěvníci soubor autorových figurálních obrazů s příběhy ze Starého zákona. Velkou část židovské obce v Drážďanech tvoří ruští a ukrajinští Židé. Výtvarník prosí o modlitby za stavění mostů mezi židy a křesťany a mezi Čechy, Němci a Rusy.

◆ **Awakening Slovakia v Poprad Arénu.** V největší hale ve slovenském Popradu se v úterý 2. 6. shromáždilo přes 1400 lidí. Na akci Awakening Slovakia (pokračování Worship Festivalů) je pozvala mládež pre Krista Slovensko. Vedoucí pěti církví stáli na pódiu a modlili se za sebe navzájem i za Poprad. Hrály a zpívaly slovenské skupiny Lámačské chvály, Timothy a eSPé. „Nádherné bylo, že místostarosta Popradu i ředitel Poprad Arény jsou znovuzrození křesťané, kteří sní sen o probuzení,“ řekl Životu víry vedoucí kapely Timothy a jeden z pořadatelů Marián Lipovský.

Druhá část akce byla evangelizační. Australská hudební skupina Hillsong Young & Free svědčila o víře. Na výzvu reagovalo mnoho přítomných. „Lidé známých jmen si nestěžovali, že mohou mluvit jen pět minut,“ řekl nám Lipovský. „Kapely neměly hodinové bloky, ale zazpívaly dvě písně. Byla to rodinná atmosféra, kdy církev byla spolu před Pánem Bohem. Volali, aby učinil věci pro nás nemožné, ale pro něho možné.“

Marián Lipovský chce v takových akcích pokračovat, a to nejen na Slovensku, ale i v Česku a v dalších zemích. „Sním o probuzení mladší generace a o zápasu o probuzení,“ sdělil nám Lipovský.

◆ **Dny víry.** Festival Dny víry proběhl v Praze ve dnech 30. 5. – 6. 6. a návazal na Noc kostelů. Přes 300 programů v jeho rámci proběhlo na 80 místech, účastníků byly podle odhadu pořadatelů desítky tisíc.

Na koncert Brita Martina Smithe v Lucerně přišlo 2200 lidí, koncert italského tenoristy Bratra Alessandra v kostele Panny Marie Sněžné slyšelo 1000 lidí a závěrečný koncert Hradišťanu na Staroměstském náměstí navštívilo 4000 lidí. Vedoucí organizačního týmu P. Michal

Němeček k tomu uvedl: „Velký zájem byl i o diskuse se známými osobnostmi a o duchovní programy.“ Vystoupili hudebník Jiří Stivín, nositel Templetonovy ceny P. Tomáš Halík, novinářka Daniela Dřtinová a další osobnosti.

„Projekt Dny víry organizátoři chystali přes dva roky a jsem jim velice vděčný.

vztah se svojí ženou?“ K nakládání s financemi má pro nás otázku: „Jakým způsobem bys měl utratit peníze, aby to bylo užitečné nejen pro tebe?“ Ne že bychom na podobné otázky nepřišli sami, ale Duch svatý je pokládá v klíčový moment. Když nebudeme ignorovat jeho hlas, pomůže nám to udělat správné rozhodnutí ve správnou chvíli.

Druhý sabotér se jmenuje *Potvrzení předsudků*. Máme tendenci hledat jen informace a myšlenky, které potvrdí správnost našeho názoru. Tváříme se, že hledáme pravdu; ve skutečnosti se ale chlácholíme. Pokud jste někdy viděli soutěž typu Česko hledá Superstar, setkali jste se na televizní obrazovce s lidmi, kteří šli do talentové show s přesvědčením, že umějí zpívat. Tvář v tvář porotě zažili zdrcující šok. Možná poprvé v životě dostali upřímnou zpětnou vazbu. Tu pro nás má i Duch svatý. Je to Duch pravdy, který nás uvádí do reality. Nastavuje nám nepokřivené zrcadlo. Když se nepohodnu s manželkou, váhám: Je správné se omluvit?

Neměla by za mnou přijít nejdřív ona? Když se o tom radím s kamarádem, tváním se, že mi jde o objektivní názor. Ale celou záležitost – často i nevědomky – podávám tak, aby se postavil na moji stranu. Neomlouvěj se, může za to ona!

Svatý Duch se nebojí, že si to se mnou rozhází. Troufne si se mnou nesouhlasit. Bude mi pokládat otázky, u kterých je pravděpodobnější, že mi odhalí negativní informace o mém pohledu na věc. Bible je plná Božího „Vidíš to špatně. Vydej se tudy!“ Když nebudeme ignorovat nesouhlas Božího Ducha, pomůže nám to udělat správné rozhodnutí ve správnou chvíli.

Na závěr zmíním sabotéra jménem *Krátkodobé emoce*. Při obtížnějším rozhodování se naše pocity vzedmou. Trápíme se vzniklými okolnostmi. Hlavou nám pořád dokola běží spousta myšlenek a zvíří tolik prachu, že ztrácíme cestu vpřed. V takové situaci nejvíce ze všeho potřebujeme nadhled. Tehdy přichází Duch svatý, aby nám připomněl, o co se můžeme opřít, z čeho

nemáme slevit. Když se rozhodujeme a roztáčí se spirála emocí, Duch nám připomíná neotřesitelné hodnoty Ježíše Krista. Přesně jak to Boží Syn slíbil: „*Zastánce, Duch svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*“ (J 14,26)

Odborníci na rozhodování tvrdí, že nejlepší způsob, jak rychle řešit osobní rozhodnutí, je otázka: „Co bych v této situaci poradil svému nejlepšímu příteli?“ Ano, může to fungovat. Ale jsi-li křesťan, máš velkou výhodu. Můžeš se zeptat: Co mi v této situaci radí můj nejlepší přítel, Duch svatý? Když nebudeme ignorovat Boží hodnoty, které nám připomíná, pomůže nám to udělat správné rozhodnutí ve správnou chvíli.

Hledáme různé figle, jak hlas Ducha svatého slyšet. Bůh přitom už od zahrady Eden hledá přátele. Při vedení Duchem jde o to, že spolu s ním procházíme celým dnem a učíme se naslouchat jeho pobízení, povzbuzování nebo zastavování. Dám vám tip, kde začít. Chcete zaručeně slyšet hlas Ducha svatého? Tak nejdřív ze všeho otevřete Bibli!

Jakub Limr, DiS., je pastorem KS Mozaika v Hradci Králové a členem Užšího výboru KMS.

Hledáme různé figle, jak slyšet hlas Ducha. Bůh přitom už od zahrady Eden hledá přátele.

Především jsem rád, že ačkoliv nápad vzešel ze strany římskokatolické církve, byly k němu přizvány i další křesťanské církve působící v Praze,” řekl předseda Ekumenické rady církvi Daniel Fajfr. „Dny víry se záměrně konaly právě letos, kdy si celá společnost připomíná výročí 600 let od upálení Mistra Jana Husa. Právě v souvislosti s touto událostí chceme ukazovat, že dnešní křesťanské církve vzájemně spolupracují a mají bratrské vztahy,” uvedl P. Němeček.

◆ Festival Lumen v ulicích Trnavy.

První červnový víkend se už potíradvácáté na různých místech v Trnavě konal multižánrový hudební festival Lumen, který přilákal tisíce mladých. Ze zahraničních hostů vystoupila britská formace The Gentlemen a britský rapper Guvna B. Hlavním hostem festivalu byl do třetice Angličan Martin Smith, bývalý frontman kapely Delirious?, která na festivalu vystoupila v roce 2008.

Kromě řady koncertů se v rámci festivalu konala oslava 200. výročí narození Dona Bosca a několik přednášek a workshopů (od psychologie přes víru a vztahy až po reklamu). Do organizace se zapojilo na 300 dobrovolníků.

◆ Den modliteb. Mezinárodní iniciativa Světový den modliteb pokračuje v různých zemích na národní rovině. V Česku Den modliteb uspořádala KMS 6. 6. v prostorách kulturního zařízení Domovina Praze-Holešovicích. Program připravil tým ze tří církví (KS, AC a CB) vedený Bohumilem Zapadlem z KS Praha. Celodenní setkání mělo asi 65 účastníků z různých církví.

vi. Dopoledne bylo věnováno chvalám, uctívání a prorokování, odpolední strukturovaná část byla věnována přímluvným modlitbám. Účastníci se zaměřili na Rusko a Ukrajinu, na uprchlíky, na islamizaci a evangelizaci Evropy. Bohumil Zapadlo k tomu řekl: „Přemýšlel jsem, kdyby na hranicích naší země stál Ježíš a přicházel k němu muslimové, co by jim řekl. Myslím, že by řekl: „Pojďte, milování, čekám na vás.““

Žehnání Izraeli se konalo společným zpěvem, navázaly na něj modlitby, aby se Izrael před svým Bohem pokořil a ukončil neúctu ve vztahu k němu. Emotivní část s promítáním záběrů z poprav křesťanů byly modlitby za pronásledovanou církev. Modlitby za probuzení v naší zemi uvedli lidé, kteří probuzení zažili. Halina Rusnoková za Slezska vzpomínala na probuzení v 60. letech: „První dojem z probuzení byl prožitek Boží lásky.“ V závěrečné modlitbě řekl Zapadlo: „Ať přijde Boží oheň znovu a ať naplní celou zemi. Ať začnou přicházet lidé ze západu, východu, jihu i severu.“ Součástí setkání byl tanec s prapory i průběžná výtvarná tvorba zachycující prožitek Boží přítomnosti.

◆ **KS: Jak zachovat jednotu.** Každoroční shromáždění KS se konalo 7. 6. v Praze v sále hotelu STEP. Ze všech koutů Česka přijelo odhadem přes 450 členů a příznivců jedné z našich nejmladších denominací. Shromáždění konferovali členové Rady KS Marek Prosner z Klatov a Petr Kácha z Prahy. Hradecký pastor Jakub Limr pověděl stručný příběh sboru, který vede. Začínali ve 12 lidech v roce 2001. Ličil změny, kterými procházeli, i úspěchy (posledního půl roku pokřtili 10 lidí, mají novou mládež o 12 členech). Vedoucí mládeže v KS Praha Dita Frantíková vtipně představila mládežnický festival Na maKSimum, který o několik hodin dříve skončil v Kutné Hoře.

Hlavní pastor KS Praha Lubomír Ondráček kázal na téma jednoty – na celocírkevních shromážděních KS se postupně probírají hodnoty denominace. Podle Ondráčka je návodem k zachování jednoty pokládat druhého za přednějšího než sebe.

Ke vztahům k druhým církvím pověděl: „Jsem hrdý na to, že jsem v KS, ale nemyslím si, že bychom byli nejlepší. Pozor na výlučnost! Podívej se na sbory ve svém městě a můžeš je považovat za přednější než sebe. Z jednoty mezi námi, v našich manželstvích, v našich sborech vyrostle jednotu mezi církvemi.“ Shromáždění mělo nejen jasné poselství, ale i spád a náboj. Bylo to asi nejlepší celocírkevní shromáždění KS, které jsem zažil.

◆ UNITED: zahraniční i domácí kapely.

Křesťanský multižánrový festival UNITED letos představí téměř třicet hudebních těles z Čech, Slovenska a zahraničí. „Jako v předchozích ročnících se také letos snažíme udržet žánrovou pestrost a přivést na festival jak interprety dobře známé, tak kapely, které budou pro naše publikum novými objevy,” uvedl hudební dramaturg festivalu Tomáš Polívka. Hlavními hosty letos jsou legendární polská kapela Maleo Reggae Rockers (její frontman Dariusz „Maleo“ Malejonek byl v roce 2014 oceněn polským vyznamenáním Zlatý kříž za zásluhy v oblasti kultury), chorvatští October Light, mladý estonský zpěvák Daniel Levi a Divine Attraction, která pochází z USA.

Z českých a slovenských skupin zahrájí kapely Adonai, BCC Worship, eSPé, Jedním srdcem, Lámačské chvály, Log-Out, Noemiracles, Safenat Paneach, The Neons, rapper Envej, písničkáři Pavel Helan a Janais a další.

Festival proběhne ve dnech 20.–22. 8. ve Vsetíně.

www.festivalunited.cz

Jáchymovské odpouštění

Konference smíření Čechů a Rusů

Vkazatelské stanici ČCE v Jáchymově se 8.–10. května konala konference „Cesta ke smíření Čechů a Rusů (a dalších národů bývalého SSSR)“, která měla odvážný cíl: smíření a odpouštění mezi národy. Pod patronací Křesťanské misijní společnosti a misijní organizace Ebenezer Hilfsfonds e. V. se sešlo na sto účastníků z různých křesťanských denominací i ze vzdálených koutů Česka – nejen Čechů, ale i Rusů a Ukrajinců, kteří zde žijí, včetně exkluzivních zahraničních hostů a řečníků z Ruska, Běloruska, Ukrajiny, Estonska a Kanady.

Akce se konala v Jáchymově z toho důvodu, že právě zde byla v 50. letech těžena uranová ruda pro Sovětský svaz. Uran přinášel smrt, nedobrovolně zde trpělo na 70 tisíc politických vězňů. Chtěli jsme na toto místo přinést nový život, novou naději, v modlitbě a chvále zacetit bolestné rány minulosti s novým pohledem do budoucnosti.

V sále místního muzea jsme naslouchali se zatajeným dechem vyprávění dvou pamětníků, bývalých politických vězňů. Na závěr k nim přistoupil ruský pár, Georgij Solovjev s manželkou Jelenou, poklekli a poprosili za odpouštění za vše zlé, čeho se Sovětský svaz dopustil. Bylo to nečekané, ale zároveň dojemné a velmi intenzivní. Šlo o symbolický akt, který nám ale signalizoval, že tito Rusové přinášejí české zemi pokoj, porozumění a usmíření.

Margo Meri, Estonec, který sloužil v letech 1986–1988 v sovětské posádce v Turnově, je příkladem toho, jak se nenechat převálcovat soukolem nespravedlnosti, kdy ze všech stran byla potlačována jeho vlastní identita. Estonec, Čechy označovaný za ruského vojáka, sám však nedobrovolně nasazený jako příslušník jiného národa v sovětské armádě. Jiří Čihulka (ze sboru My

Father's House Turnov) jej v návaznosti na konferenci pozval do Turnova, kde se mj. setkal se starostou města a byl i ve školách mezi žáky. Jiří o jeho působení píše: „Jako křesťan se Margo již tehdy dva roky modlil z kasáren za naše město. I když pro něj samotného byl jeho nedobrovolný pobyt zde velmi těžký, vnímal touhu se zástupně omluvit občanům Turnova za pobyt vojsk na našem území. I proto se po 29 letech vrátil do Turnova a na setkání s duchovními autoritami církve i vedoucími představiteli města opakovaně požádal o odpouštění a modlil se za pokoj, smíření, uzdravení ran z minulosti i další rozvoj našeho města.“

Andrij Vostrjakov z Kaliningradu poprosil přítomné za odpouštění za vše, co Sovětský svaz způsobil českému národu od roku 1968. Všichni přítomní měli odvahu a společně proklamovali: „Odpouštíme.“ Jiří Čihulka pak za českou stranu vyznal hřích nenávisti, pohrdání vůči Rusům a to, že jsme nereflektovali identitu jiných národů, které žily v Sovětském svazu. Ruský mluvčí strana pak také jednotně zvolala: „Odpouštíme.“

Existuje jediná cesta ke společnému životu v míru a pokoji – cesta odpouštění podle modlitby Páně, kterou zná snad každý člověk: „... a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...“

Společné slavení večere Páně jen potvrdilo atmosféru vzájemného přijetí, porozumění a úcty.

Úspěch celé akce byl způsoben tím, že každý z účastníků byl celým srdcem plně při věci. Nebyli to lidé, kteří si přišli poslechnout zajímavý referát, ale každý nesl břímě modlitby, chvály, pokání, odpouštění, vstřícnosti, usmíření v sobě a sdílel to s ostatními.

Modlitebna ČCE v Jáchymově

Účastníci konference v místním muzeu

Manželé Solovjevovi prosí o odpouštění

O dva týdny později, 23. května, se v Jáchymově za účasti představitelů vlády a komunální politiky konala pietní akce „Jáchymovské peklo“, kam se pravidelně sjíždějí bývalí političtí vězni. Bylo jich zde zhruba na 200 z celého Česka i Slovenska. Kardinál Dominik Duka sloužil v kostele sv. Jáchyma slavnostní mši, během které jsme

Margo Meri (vlevo) se starostou Turnova

Společné slavení Večere Páně
vyústilo v projevy přijetí a přátelství

mohli jako účastníci konference veřejně předat Konfederaci politických vězňů (předsedkyni paní Naděždě Kavalírově a místopředsedovi panu Františku Šedivému) poselství z naší konference o tom, že existují Rusové, kteří nepřijeli, aby zabíjeli a drancovali, ale aby

Grafika V. Lamra

žehnali a hledali usmíření. Zároveň jsme mohli předat finanční dar ze sbírky a grafiku Václava Lamra a říci: „... vy jste svůj život obětovali pro pravdu, neustoupili jste, jste páteří národa. Rádi bychom vám poděkovali.“ Grafiku jsme také reprodukovali jako

pohlednici a po skončení bohoslužby si jej každý z přítomných mohl vzít s sebou domů.

□ Jan Novák

Autor je pracovníkem Ebenezer Hilfsfonds e.V. (www.ebenezer-deutschland.de) v Herrnhutu (Ochranově) a iniciátorem popisované konference.

„Cože, usmíření s Rusákama?“

Otázku v nadpisu mi kladli lidé, kterým jsem o konferenci řekl. „Tobě nevádí, jak se rozstahují ve Varech? Až jim přijde na pomoc tatka Putin s tvrzením, že je utlačujeme, tak tu máme Doněck natotata.“ Paní v lázních si postěžovala, že měli v práci školení, jak se chovat k ruským klientům. „Do lázní jezdí celý svět, ale školit nás přišli jen na Rusy. Je mi z nich zle.“ Bratr farář o smyslu konference pochyboval, protože na rozdíl od Němců se nám Rusové nikdy za nic neomluvili. Naši jednostrannou omluvu chápe jako projev strachu. „Na usmířování musí být vždy dva!“ řekli mi dělníci z Ukrajiny a dál se o Rusech nechtěli bavit. Lesky se jim při vzpomínce oči...

Jenže já jsem na tu konferenci musel, pozval mě Jan Novák z YWAM v Ochranově, iniciátor akce. Na spolupráci jsme se domluvili v Jáchymově, kde jsem mu vyprávěl o tomto tolikrát zapomenutém, a přitom pro Boha důležitém městě. Mým úkolem bylo navodit atmosféru přátelství a seznámit přítomné s důvodem, proč je místem konání právě tohle zapadlé město na západě Čech. Hlavou mi probíhaly všechny zkušenosti s lidmi, kteří „mluví azbukou“. Mozek mi hořel napětím, co z toho všechno bude, v duši mi však svítila naděje, že jsme na stopě něčeho důležitého. Něco ve stylu života a díla Přemysla Pittera.

Cestou ve vlaku se mě ptal jakýsi „Angličan“ na cestu, ale podle akcentu jsem poznal zamaskovaného Rusa. Odpověď jsem mu tedy ruský, a on se urazil. „Jak mě mohl poznat?“ viděl jsem mu v očích. My v Karlovarském kraji máme

holt na Rusy nos. Oblékají se už sice evropsky, ale z boháčů je stále cítit neotesanost a buranské chování, z ostatních jakási odevzdanost.

Hlavní řečník pátečního večera Hany Soryal, Egyptan s kanadským pasem, vyprávěl, jak ho Pán vedl ke smíření mezi anglickou a francouzskou částí Kanady. Bůh ho vedl ke konkrétním krokům a on musel respektovat správné načasování. Za odměnu viděl, jak Bůh v usmíření znevzářených národů zázračně jedná. Po akci, kdy se smířili Francouzi z kontinentu a Quebecu, se nečekaně rozpadla separatistická politická strana, která málem dokázala odstěpit Quebec od Kanady. Dále pracovali na smíření Francouzů a Britů. Místo, které bylo nazýváno hrob služebníků, je plné evangelia. Páteční program tak zakončil vítěznou naději, že jsme součástí Božího plánu.

Sobota byla hlavním dnem praktických kroků usmíření. Lubomír Ondráček ve vyprávění o svém otci prozradil, že nejvíce zaujalo, když komunisty vězněný tatínek nechal své srdce zahořknout vůči svým vězňům ani vůči těm, kteří ho zradili či obrali o majetek. Neodpuštění je stejně hříšná reakce na křivdu jako křivda sama. Naším privilegiem je Bohem darovaná schopnost odpustit neodpuštělné.

Silných okamžiků byla celá řada. Když nám paní ředitelka místního muzea vyprávěla, jak odsud Sověti vyvezli 7000 tun uranu s odůvodněním, že jde o poděkování za osvobození, poklonili se manželé Solovjevovi, oba bývalí důstojníci sovětské armády, až k zemi před dvěma přítomnými bývalými

vězni z uranových dolů a prosili za odpuštění. Navázal Estonec Margo Meri, který se jako okupační voják již tenkrát modlil za odpuštění.

Jedna z účastnic dlouho netušila, proč ji Bůh na konferenci přivedl. Během setkání v ní ale otevřel starodávnou ránu – její babičku totiž v roce 1945 znásilnil ruský voják. Ona je vlastně vnučkou násilníka. S třesením vyhlásila odpuštění zločinů spáchaných osvobodující Rudou armádou. Jana Mikeše se dotklo, že je v Karlových Varech hanlivý nápis na zdi, odsuzující Rusy. Rozhodl se, že ho smaže nejen ze zdi, ale i ze svého srdce. Ruska žijící ve Varech se omluvila, že Rusové často považují Vary za svoje město.

Na mě nejsilněji zapůsobil zdánlivě malý počín Jana Nováka, který nám přečetl ze svého starého deníčku zápis z průběhu mistrovství světa v ledním hokeji z období komunismu. Tehdy Češi tajně používali heslo „Bijte Rusy na věčné časy a nikdy jinak“ (což byla parafráze Gottwaldova hesla „Se Sovětským svazem na věčné časy a nikdy jinak“). Jan list z deníčku vytrhl a roztrhal! Pochopil jsem, že právě takhle, opravdově, máme i my vytrhat a zničit všechny křivdy a špatné smýšlení o Rusech a ostatních národech bývalého SSSR. „Přetavte nenávisť v modlitbu!“ vyzval nás Gregorij Solovjev.

Několik účastníků konference mi s odstupem času řeklo, že v nich přetrvává nadšení pro usmíření. Věříme, že je to Boží přání, a neodradí nás ani to, jak se zachovali ruští hokejisté po prohře s Kanadou. Vždyť jsou jako děti.

Zvláštní dík pak Janu Novákovi, který na uskutečnění konference začal pracovat už před devíti lety a po celé setkání nás provázel až s mateřskou něžností. Lubomír Ondráček přiznal, že se KMS dlouho snažila o něco podobného, ale až dnes se setkal ten pravý čas se správným místem a se správným způsobem provedení.

□ Pavel Bosman, KS Cheb

Autor je dlouholetým spolupracovníkem Života víry.